

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 34 (624), 16. srpnja 2023.

KRALJICA

XV nedjelja kroz godinu

Pšenično zrno

Jedno se pšenično zrno sakrilo u žitnici.

Nije htjelo biti posijano.

Nije htjelo umrijeti.

Nije se htjelo žrtvovati.

Htjelo je spasiti svoj život.

- Ali, ono nikada nije postalo kruhom.

Nikada nije došlo na stol.

*Nikada nije bilo blagoslovljeno i
razdijeljeno.*

Nikada nije poklonilo života.

Nikada nije donijelo radosti.

Jednoga dana došao je seljak.

*S prašinom iz žitnice pomeo je i
pšenično zrno i bacio ga.*

*I. čitanje (Iz 55, 10-11), II. čitanje (Rim 8, 18-23)
Evangelje po Mateju (Mt 13, 1-23)*

IZIĐE SIJAČ... - parabola

U ovoj paraboli o sijaču Isus nam objavljuje tri čovjekova stanja u kojima se prima Riječ, Isus i njegova riječ: stanje površnosti, stanje tvrdoglavosti i stanje otvorenosti. Vrlo često se pitamo zašto mi ili drugi neke istine ne primamo.

Mnoge vrijedne istine i blagosti ostaju od nas neprihvaćene. Može nam se naviještati s neba, ipak riječ i poruka neće ući u nas. Sve zavisi ne od istine nego od nas i našega stanja. Od nas zavisi zašto ne upoznajemo Boga i bližnje ljude. Nekada se pitamo zašto neki ljudi ne prihvaćaju niti ljubav niti istinu. Nije nevrijednost ljubavi i istine u pitanju. U pitanju je subjekt koji prihvaća odnosno ne prihvaća ponuđenu stvarnost.

Današnja parabola prvenstveno nas vraća nama samima da se upitamo u kojem smo mi duševnom stanju. Trebamo postati svjesni sebe i svojeg stanja. Istina, za to treba imati kuraža. Iz mnogih svjedočanstava drugih, a i iz vlastitog iskustva znamo da tek kad se u sebi promijenimo, kad promijenimo svoje stanje tada nam mnoge stvari ulaze u srce i u glavu. Možda se najviše bojimo sami sebe i svojeg stanja. Mnogo toga ovisi o nama samima. Mnogo toga mi bi mogli promijeniti.

Gdje smo sad? Da li smo u stanju 'pokraj puta', da li smo izvan sebe pa na nas pada svega i svačega, ali se ništa u nama ne zadržava? Na sve gledamo površno i površno prihvaćamo, a površno i odbacujemo. Vrlo brzo se zanosimo i vrlo brzo se i ohladimo. U takvom stanju potpuno smo nestabilni i nesposobni za bilo koje ozbiljne pothvate. U stanju 'izvan sebe' nismo sposobni niti za prijateljstvo, niti za ozbiljno shvaćanje. U takvom stanju sve prihvaćamo i ništa ne zadržavamo. Onoga smo ili one istine koja nam naleti, ali se ni na jednoj ne zadržavamo. Priklanjamo se, kako narod kaže, kao pas lualica prvim kolima koja naiđu.

Druga negativna dispozicija jest tvrdoglavost i zatvorenost - kamenito tlo. U takvom raspoloženju ništa se ne prima, ili ako se prima to je samo radi izgleda, ali se ništa ne usvaja. Takvo raspoloženje tvrdoglavosti nije

pogodno ni za kakvo zajedništvo i međusobno uvažavanje. Takvi mogu lagano postati fanatici svojeg stava bez obzira na vrijednost ili nevrijednost stava. U takvom stanju je nemoguć bilo kakav dijalog. Njihova tvrdoglavost je pokriće plitkosti. Međutim ovdje nije riječ o plitkoći shvaćanja nego o plitkoći duševnog stava.

I treće stanje jest stanje otvorenosti duha - plodno tlo. To su oni koji su otvoreni na istinu i na dobro bez obzira od koga dolazili. Ti žive otvorene duše i otvorenih očiju. Oni nisu slijepi niti nesretni, pa i onda kada im je teško. Teškoće čovjeka otvorena duha ne čine nesretnikom. Ljudi otvorena duha otvoreni su Bogu i ljudima. Oni su prijatelji i drugi ih žele za prijatelje. Ono što je bitno u ovoj paraboli jest da mi ipak možemo promijeniti svoje stanje.

I Bog i ljudi nam nude svoju dobrotu i svoju istinu kojima se treba otvoriti. Nijedan karakter nije negativan niti se može reći da je netko po rođenju fiksiran na određeni stav. Svi karakteri su po sebi otvoreni i Bogu i bližnjemu. Svi ljudi su otvoreni ljubavi i istini. Također se može reći da nekada stojimo pred misterijem ljudskog opredjeljenja za zlo. To očito nije normalno stanje.

To je bolesno stanje. Često će neki vlastitu odgovornost prebacivati na razna 'opsjednuća' ili neke zle sudbine. Bog svakome daje dovoljno milosti da se opredijeli za dobro i plemenitost. Isto tako je dobro spomenuti da smo svi mi također odgovorni jedni za druge.

Kako pristupamo drugome čovjeku? Da li on u našem pristupu doživljava da mu želimo dobro ili imamo svoj interes? Nekada možda i iznosimo istinu i nudimo dobro, ali na način pobjednika i podcjenjivanja drugoga. Bog u svojem odnosu prema čovjeku poštuje njegovu slobodu.

Sloboda je Božji dar pa i onda kada ju upotrebljavamo na svoje zlo. Svima nama je upućena Isusova riječ i svima donosi smisao i smirenje. A ako ne donosi rod, stvar je u nama a ne u riječi. Isus nas poziva da se opredijelimo na otvorenost, da budemo plodno tlo za istinu i ljubav. I doći će mir i sigurnost u nas. Bog će prebivati u nama.

Marijan Jurčević, OP